

v tej reči. — Da pride nemški cesar Viljem II. v tem poletju v Rusijo, to je sedaj že gotovo in z njim pojde tudi drž. kancelar, general Caprivi. Potovanje ima torej politične namene. — Ruski vladi dela precej preglavice obravnava zoper bolgarskega majorja Panica v Sofiji ter naglaša za to, da mož ni delal v njeni službi pa tudi ne za-njo ustaje, za voljo katere stoji sedaj pred sodnijo. Mogoče je to, ali ljudje nimajo nič veliko vere v te glase. — Grčija se kaže sedaj hvaležna tistim državam, ki so jej svoje dni pripomogle, da se je iztrgala iz turskih rok: Rusiji, Angliji in Franciji ter napravi njih vojakom, ki so padli v tisti vojski, poseben spomenik. No veliko pač to ni, vendar je od nje hvale vredno. — Turska vlada ni privolila v to, da se reka Bojana priredi za ladije, kajti boji se, ne brez uzroka, da pridró potem črnogorski vojaki se ležje na tursko zemljo, kakor je to doslej mogoče. — Po vsej Bolgariji se tepó kobilice v velicih trumah in je nevarnost velika za ljudi, ne samo za to, ker požró kobilice vse na polji in vrtih, ampak tudi za voljo smrada ter lahko, da se spočne celo kaka kužna bolezen vsled te nesnage. — Abesinjski kralj Menelik si je naročil v Milanu novo krono, podobno papeževi tijari in stane ga 25 jezer laških lir. Zlatar pa mu menda ne zaupa veliko, kajti tirjal je denar naprej.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Ko smo si vse na tanko ogledali, vprašali smo še gospodarja, je-li bil kdo od č. duhovščine pri njem, da bi si ogledal, kar on imenuje čudo. Povedal nam je, da od č. duhovščine ni bil še nikdo pri njem, a deželna gosposka bila je že pri njem, ogledala si vse na tanko, ter vzela še seboj sesedle krvi. Predno smo odšli, rekli smo še gospodarju, da je mogoče, da je ta prikazen res čudo božje, a mogoče je pa tudi, da je to samó natorna prikazen; sicer bo gosposka, duhovska in deželna, vse to preiskala ter dokazala, je-li eno ali drugo. Na to smo se podali nazaj v krčmo, kjer smo imeli voz in konje.

Miza je že bila za nas pokrita. Obedovali smo dobro.

Ko so vaščani izvedeli, da so v vaškej krčmi imenitni romarji, ki so prišli rešnje krvi gledat, prišli so nas v krčmo gledat. Pili niso, le od strani so nas gledali in poslušali. Prišel je tudi vaški „birof“ (občinski predstojnik). Ta nam je začel, ne da bi ga vprašali, razkladati, kako se je rešnja kri prikazala. Govoril je také-le: „Bilo je 11. dan tega meseca. Mesec

se je ravno pomladil. Ženske iste hiše so uni dan prale. Prišle so že v mraku iz perišča. Ko so iz ceste skozi lesu v dvorišče prišle, stopale so na nekakove majhne mehurčke, iz katerih je pobrizgavala topla kri. Pridejo v hišo pa najdejo tudi tu na podu takšne mehurčke, ki so se na podu izduvali ter ko so bili že napeti, popokavali. Vsi so se jako prestrašili; nikdo ni upal iz hiše. Na to so začele ženske kričati in skozi okna sosede klicati. In takoj je bila vsa vas na nogah. Smelo trdim, da se nas je do 100 ljudi zbralo. In kar smo videli, to smo videli, pa je. Jaz sam, kot vaški birof, sem se prepričal, da je kri bila topla: namočil sem v njo svoj lastni prst!“

Kar je birof povedal, to so navzoči potrdili, rekoč: „Je, bogme je; tako je bilo!“

Mi k vsemu temu nismo rekli ne bev, ne mev: ostali smo ozbiljnih obrazov.

Po obedu vprašal nas je krčmar, ki sicer ni mnogo govoril, če smo bili že kedaj v Alsó-Lendvi (v Spodnji-Lendvi). Ko smo mu povedali, da še nismo bili, svetoval nam je, da bi se peljali tje ter si ogledali to lepo madjarsko mesto. In takoj smo se odpravili na pot.

Od Otize do Lendve smo se vozili pol drugo uro. Ob lepej cesti stojijo tri vasi, od katerih je prva še slovenska, a ostali dve pa ste popolnoma madjarski.

Med potjo bili smo vsi nekako zamišljeni, le g. V. pogledal je v časih proti Otizi ter zagodrnjal: „Sram me je, da sem hodil tega gledat!“ Moja gospa, ki ga je hotela potolažiti, pa začne nekako také-le govoriti: „Vem, da se moj mož na tihem še bolj jezi, nego Vi, g. V.! Vi ste hoteli kri samo v Otizi videti; moj mož pa je vzel še steklenico seboj, da bi si natočil te krvi ter peljal domov. Sirotek pa si pelje sedaj samo pokrvavelo stolovo nogo v spomin domov!“ Na to so se začeli vsi tako smejeti, da so kar zevali. Da mi ne bi zaradi te steklenice več nagajali, zagnal sem jo tako močno na cesto, da se je morda na sto kosčkov razbila. Sedaj še le so zagnali enoglasno smeh, da se je od vasi, proti katerej smo se peljali, prav krepko odmeval. Bal sem se že, da se mi ne bi smejali, ko se bomo skozi vas peljali. Kaj bi počel, če bi se moji tovariši na vozu, a vaščani, ki so ob cesti stali, pa ob vozu smejali? Jaz, ki sem bil edini resnobnega obraza, bil bi tedaj med njimi ali... ali kaj. Hvala Bogu, da mi je prišel na um enak čudež, ki se je godil l. 1851 v Vitanjskej fari blizo Celja, o katerem sem začel svojim sopotnikom pripovedovati, da bi jih vsaj nekoliko utišil. Ker bi utegnil Vitanjski čudež tudi tebe, dragi čitatelj, zanimati, tedaj ti podam na tem mestu, kar sem čital o njem v nemškej knjigi, v kateri je opisano življenje in delovanje pokojnega knezoškofa A. M. Slomšeka.

Smešnica 22. „No“, pozdravi žena moža, ko pritava pozno v noči domov: „no, nocoj si se ga pa lepo navlekel!“ „Tako?“ zategne mož, „tedaj sem ti vendar enkrat ugodil?“

Razne stvari.

(Podpora) Društvu za podporo slov. dijakov na vseučilišči na Dunaji je svitli cesar daroval 50 gld. iz lastnega premoženja.

(Odlikovanje.) Mil. g. Ignacij Orožen, vitez železne krone III vrste in stolni dekan v Mariboru, so prejeli od sv. Očeta v Rimu, Leona XIII. visoko dostojanstvo Njih častnega protonotarja.

(Birmovanje.) K sv. birmi je prišlo zadnjo nedeljo v stolno cerkev v Mariboru 466 otrok, največ jih je bilo iz mesta, malo od zunaj, ker je že bilo letos v Jareninski dekaniji birmovanje.

(Okr. zastop.) Kakor je znano, sedé v okr. zastopu Mariborskem skorej sama gospôda, največ iz Maribora. Kako da ti skrbé za kmeta, vidi se iz tega, da so v svoji zadnji seji sklenili zdravniku, če se kateri naseli v Jarenini, pri sv. Kunigundi ali v Slivnici, po 50 gld. doklade na leto. Se ve, da bode v očigled tolikega denarja sedaj gg. zdravniki kar hiteli v one kraje!

(Vmeščenje.) V nedeljo, dne 1. junija bode slovesno vmeščenje preč. g. Jakoba Bohinca, kn. šk. konsist. svetovalca, v župnika in korarja stolne cerkve v Mariboru. Kakor slišimo, izvršé to mil. knezoškof sami in sicer pri poznem sv. opravilu.

(Braino društvo.) V Št. Juriji ob Taboru snuje se kmetijsko društvo. Osnovalni zbor se vrši v nedeljo, dne 1. junija o pol štiri popoldne v gostilni g. Južna. K mnogobrojni vdeležitvi vabijo se uljudno vsi prijatelji omike in napredka.

(Slov. akad. društvo „Triglav“) priredi v nedeljo, dne 1. junija izlet v Središče ter zajedno praznuje slavnost razvitja svoje zastave in sicer je dne 1. junija: Odhod iz Gradca ob 5. uri 40 min. Ob 9. uri malica na Pragerskem. Prihod v Središče ob 11. uri 10 min. Ob 11³/₄ uri sv. maša in slovesno razvitje zastave. Popoldne ob 2. uri banket. Ob 6. uri zvečer koncert. Dne 2. junija: Ob 6. uri zjutraj izlet v Varaždin.

(Veselica) priredi se dne 1. junija t. l. o priliki izleta „Šaleške čitalnice“ iz Šoštanja v Mozirje. Na vspejdu je: 1. Ob 2. uri popoldne sprejem društev iz gornje Savinjske doline. 2. Ob 4. uri sprejem „Šaleške čitalnice“. 3. Ob 6. uri zvečer v gornjih prostorih Kolenčevih koncert slavnega pevskega zbora Šaleške čitalnice s sodelovanjem Šmarske godbe pod vodstvom kapelnika g. Št. Kovača. 4. Ob 8.

uri ples in prosta zabava. Vstopnina h koncertu 50 kr. za osebo. Čisti dohodek je namenjen dijaški kuhinji v Celji.

(Skušnje.) Letos se vršé zrelostne skušnje na vseh štajarskih srednjih šolah pismene, v dneh 9. do 14. junija, ustmene pa naprej od dne julija.

(Dražba.) Okrajni odbor Celjski stavi nov most na okrajni cesti iz Celja v Rožno dolino. Dražba bo v okrajni pisarni v Celji v ponedeljek, dne 2. junija. Izključevalo se bo delo (brez železnih travverz) za 432 gld.

(Učiteljske zadeve.) V pokoj stopi g. Lovro Rola, nadučitelj pri sv. Petru blizu Maribora, za podučiteljico na Ptuji pa pride g. M. pl. Strohbach.

(Slatina.) Dež. odbor v Gradci je poslal tudi letos g. J. vit. Schuberth, c. kr. majorja v pokoj na Slatino ter mu izročil vodstvo kopaljšča za to poletje.

(Od sv. Jurija na Ščavnici.) V sredo, dne 21. t. m. popoldne ob enih se je čez Slapince in Jurjevsko občino jako gosta, toda k sreči ne predebela toča vsula. Škoda je velika, zlasti na rži, pšenici, katera je že v klasji in v ogradih.

(Z Dobrne) se nam naznanja, da je dne 21. maja zdatno škodo napravila toča v obližji sv. Jošta. na Brdcah, v Parožu in okoli sv. Janža pri Velenji. Ubogi kmetovalci!

(Pod ključ) djali so v Šmarji pri Jelšah Završkega mežnarja, ker je bil pred 7 leti svojega mejaša pregovoril, da je svoja zavarovana poslopja požgal. Med tem časom je tudi sam bil pogorel. Imel je namreč tudi zavarovana poslopja. Z mejašem pa sta se zdaj sprla, ker mu je bil namesto žganja salmijaka nastavlil, najbrž zato, da se ga znebi.

(Tatvina.) V torek je neznan tat odvedel J. Majcenu, posestniku v Dobravi pri Celji, brejo kravo kar s paše ter mu je napravil s tem škodo najmanj za 100 gld.

Lišič uredništva. G. Fr. L.: Dnes ni bilo mogoče. — G. S. M. na P.: Čemu se skrivate? Tiča izpoznamo na perji! — G. V. K. v G.: Brž ko mogoče, najbrž pa še le v „G. pr.“ — G. P. N. v S.: Hvala, ni za naše bralce. — G. T. M. v G.: Kdor kosi od kraja, — Psa pusti, naj laja!

Loterijne številke:

Gradec 24. maja 1890:	86, 33, 43, 36, 26
Dunaj „ „	5, 7, 62, 32, 24

Ravnokar je na svetlo prišla knjižica:

Slike sv. Križa pri Mariboru,

razložene v osemnajstih govorih.

Spisal in založil **J. Sattler**, župnik.

140 strani. Cena 25 kr.

Dobiva se pri založniku in pri knjigarji Placerji v Mariboru.